

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vir Apostolicvs seu Vita Et Virtvtes R.P. Alberti
Chanowsky è Societate Iesu in Provincia Boëmiae**

Tanner, Jan

Coloniæ Agrippinæ, 1660

Caput XVII. Opinio Hominum de P. Chanovvsky.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50633)

Comes Georgius de Martinitz Boëmiæ
Cancellarius decem millia superadjecit.

C A P U T XVII.

Opinio Hominum de P. Chanovvsky.

Quanta verò Sanctitatis ejus per illius
partis Boëmiæ civitates arces, pa-
go, & oppida super sit æstimatio apud
omnes, vix est dictu credibile: Ita laudes
ejus præ dulcedine passim commemo-
rant, ita ad primam ejus memoriam exul-
tant adhuc, & Sanctum, Sanctum Aposto-
lum, Humilem, simplicem, Rectum, Pium
Parentem suum eum proclamant: & ef-
fusam in ejus ecclonia orationem plebs
pariter & Magnates, Ecclesiastici, Paro-
ch, Religiosique viri æque ac mulieres la-
chrymis ferè præ teneritudine conclu-
dunt.

Civitatis Nepouucensis vir Primus li-
te: is ex cultus Patrem Chanovvsky talem
fuisse asseruit, quales in Fastis Sanctos ca-
nonizatos legimus hoc uno dempto,
quòd miracula non fecisset: miracula enim
illa quæ retulimus, pleraque non ita publi-
cè constabant in vulgus. Reverendissimus
Do-

Dominus Sebastianus Zbraslavvsky S. Metropolitanæ Pragensis Ecclesiæ Canonicus, olim Sufficensis civitatis Decanus curatus (qui etiam authoritate sua non pauca narrationis hujus capita confirmavit) P. Albertū pro sacræ confessionis tribunali audire solitus affirmavit, eum fuisse quidem hominem, se tamen hominem in eo non invenisse. Vnde & venerationis memoriæque causa quædam manuscripta P. Alberti, ut sacras reliquias apud se habet magna in reverentia, ex quibus nonnulla dignatus est accomodare, quæ augendæ confirmandæque huic de P. Alberti virtutibus narrationi non parum attulere adjuvamenti.

Aegrotanti ministrabant quandoque ipsi nobles, & in os decumbentis cibos manu sua non sine reverentia tanti viri imponebant, ei adhuc eminus adventanti prodibant obviam. Quin & pagos ac oppida obeuntem per viam comitabantur Matronæ ac Virgines nobiles, aut etiam orationis causâ rus egressum eminus sequebantur, omnibusque eius negotijs, actionibus omnibus adesse conabantur, ut sermonibus eius, aut saltem spectaculo
tam

ram Apostolici, tamque Angelici viri fatiarentur.

Rustici ad eius in suas casas ingressum exultabant præ gaudio, multòque magis si apud eos pernoctasset, libentissimisque ac cupidissimis auri us eum de divinis fermocinantem, ad seram noctem auscultabant.

Capillorum aliquid Soror ejus hodie adhuc servat, tanquam viri Sancti & eximij Dei servilipsana, qui ex nigris conversi sunt nunc in canos.

Parochiam non procul fuscio administrabat quidam Religiosus Præmonstratensis, qui gravium apud superiores insimulatus, atque ad Monasterium properè vocatus priusquàm se periculo huic committeret, Patris Chanovvsky, cujus Sanctitas sibi erat perspecta, apud Deum patrociniū censuit implorandum. Accessit proinde, flexisque humi genibus, sibi ut hoc ad negotium bene precaretur, est obtestatus: at verò honorari impatiens ac infuetus humilis P. Chanovvsky se se & ipse coram illo abjecit in genua, sibi que ab eo benedici potius postulavit. Obtinuit tamen Sacerdos ille; & confectis deinde ex voto omnibus, innocenta que sua patefacta, felicem

suc-

successum precibus & meritis Patris Alberti adscripsit, hodieque adscribit.

Illustrissimus Dominus Dominus Ioannes Kavvka de Rziczam prudentiâ, gestis, honoribus fidelitate in Cæsarem, sed imprimis piissimâ Sanctissimaque vitâ (ut qui in ætate decrepita viginti annis carnem non gustavit Deo conjunctus assiduo) clarissimus, quoties de P. Chanovvsky meminisset, *Sanctum* eum solebat vocitare.

Referunt alij quoties ejus ad huc viveatis mentio incidere, menti suæ non occurrisset speciem alicujus Sacerdotis aut Religiosi talis quales videmus alios, sed visos sibi audire nomen cujuscumque communis omnium Parentis omnibus à Deo in solatium commune concessi, atque in signum quoddam publicum cælitus erecti, ad quem promiscuè omnes spiritualis auxilij gratia concurrerent. Dicere solebant Nobiles Patrem hunc ingentis ac perpetui esse sibi doloris causam, eò quodcumque eo alente illius desiderium ferrent cum dolore, rursus, postquam brevissima ejus præsentia gavisi essent, novo graviore cum dolore pati cogerentur celerem ejus discessum. Hinc Soror ejus Magdalena surgebat summo mane, ne Frater ei ante lucem

sem fugeret quin & ex hoc erga Fratrem suum Societatis Iesu Religiosum affectu, filiolo suo nomen Ignacij in baptismo imposuit, eumque in infantia mortuum, sepelivit indutum veste consueta Religiosis Societatis ejusdem.

Mortuo P. Alberto iusta binos per districtus à plerisque civitatibus publice persoluta, omni sexu & statu ad sui Patris funus ingemiscente.

Vestigia P. Alberti secuturus eius pronepos ex Patruo Petro Chanovvsky filius Ioannis Curici Chanovvsky Domini in Rabii Regni Boëmiæ subcamerarii, Societatem ingressus, vitam egit religiosam, magnamque virtutum futurarum dedit expectationem: sed in tumultu Svecico Anno 1642. ex Boëmia missus iam Sacerdos in Poloniam, Cracoviæ in Domo Probationis, ex dyssenteria, quam contraxerat in itinere, pie est defunctus.

Atq; hæc de vita P. Alberti Chanovvsky fide integra & sincera dedimus, quantū ex superstitibus hominibus deprehendi potuit, qui Patris illius virtutum fuere spectatores. Quæ quidem magna parte valde minutim explicui, quia imitari volentibus scivi ea sic fore gratiora.

Blus

Plurimum è Societate IESU in Provincia
 Boëmiæ virorum virtutibus, pietate in
 DEVM, Zeloque animarum spectatorum
 gesta collecta apud me habeo, quæ & ipsa
 si DEO visum fuerit, depromi poterunt
 in usum publicum ad Maiorem DEI Glo-
 riam, maiusque hominum Apostolicorum
 solatium & incitamentum. In quo ta-
 men lectorem optimum rursus monitum
 quam amicissimè velim meminerit me
 omnia hæc ita luci exponere, ut tamen
 (prout initio præfatus sum) ea non alia
 quàm humana historica fide accipi velim, &
 eo omnino modo, quem S. D. N. Urbanus
 Papa Octavus, & S. Romana Congrega-
 tio Sacræ Inquisitionis Decreto, confirma-
 tione, Declarationeque sua requirit; prout
 principio operis latius declaratum est, ut-
 pote qui hæc omnia Sanctæ Romanæ Apo-
 stolicæ sedis iudicio & sententiæ ita sub-
 mitto, ut par est facere eum, qui velit vi-
 vere ac mori Filius S. Ecclesiæ Ro-
 manæ, extra quam non est
 salus.